

3 Евангелля св. Марка

Езус са сваімі вучнямі пайшоў у вёскі Цэзарэі Філіпавай. Па дарозе Ён пытаўся ў вучняў сваіх, кажучы ім: «Кім людзі лічаць Мяне?» Яны адказвалі Яму: «Янам Хрысціцелем», другія - «Іллёю», іншыя - «Адным з прарокаў». А Ён спытаўся ў іх: «А вы кім лічыце Мяне?» Пётр сказаў Яму ў адказ: «Ты - Хрыстус». І загадаў ім, каб нікому не казалі пра Яго.

І пачаў вучыць іх, што Сын Чалавечы павінен шмат выцерпець, і быць адкінутым старэйшымі, першасвятарамі і кніжнікамі, і быць забітым, і на трэці дзень уваскрэснуць. І казаў пра гэта адкрыта. А Пётр, адвёўшы Яго ў бок, пачаў дакараць Яго. А Ён, павярнуўшыся і паглязеўшы на сваіх вучняў, дакарыў Пятра, сказаўшы: «Адыдзі ад Мяне, сатана, бо ты не пра Богае думаеш, а пра чалавечае».

І, паклікаўшы натоўп разам з вучнямі сваімі, сказаў ім: «Калі хто хоча ісці за Мною, няхай адрачэцца ад сябе, возьме крыж свой і ідзе за мною. Бо той, хто хоча жыццё сваё ўратаваць, загубіць яго, а хто загубіць жыццё сваё дзеля Мяне і Евангелля, той уратуе яго». †

Мк 6, 27-35

Складаныя пытанні, нялёгка адказы

Кожнага асабіста цікавіў бы адказ на пытанне: «Якім мяне бачаць людзі, за каго яны мяне лічаць?» Некаторыя мелі б цяжкасці ў яго сфармуляванні, маючы абгрунтаваную боязь перад адказам, які паказаў бы ганебныя паводзіны. Наогул, ва ўсіх выпадках цяжка яго правільна паставіць, а яшчэ цяжэй было б атрымаць трапны, але кароткі адказ: колькі апытаных – столькі поглядаў.

Езус хацеў таксама даведацца, што людзі думаюць пра Яго, кім Ён з'яўляецца ў іхніх вачах, што раўнялася б адказу на пытанне: «Колькі сапраўды яны зразумелі з Яго навучання, здзейсненых цудаў і знакаў. Апрача людской думкі Хрыста цікавіў вельмі яшчэ адказ Яго апосталаў. Яны былі Яму самыя блізкія, і ім Ён прысвяціў найбольш увагі. Ад імя апосталаў выступіў Пётр: «Ты – Хрыстос». Адказ – трапны, але не да канца. Пётр, прызнаючыся ў праўдзе аб Божым паходжанні свайго Настаўніка, не ўсведамляў таго (бо яшчэ не мог!), які сэнс схаваны ў месіянскім тытуле. А нават горача запратэставаў, калі пачуў растлумачэнне, што Месія павінен шмат выпакутаваць, будзе забіты і паўстане з памерлых. Незразуменне місіі і адкідванне спосабу яе выканання сустрэліся з рашучай рэакцыяй Езуса. Ніхто з апосталаў не чуў ніколі ад Яго аналагічнай вымовы. Таму варта мець гэтую сцэну ў памяці, калі мы маем ахвоту «папраўляць» Бога ў Яго планах. Сярод хрысціянаў ёсць вельмі шмат тых, хто гатовы як Пётр супрацоўнічаць з Богам. Аднак замест таго, каб выконваць Яго волю, многія імкнуцца выступаць у ролі дарадчыкаў, падказваючы Богу, што Яму рабіць. У адказ на пытанне: «Кім для мяне ёсць Езус?» патрэбна пакора і гатоўнасць прыняць нават складаную праўду. Гэта ў ёй будзе схавана

найбольшая любоў.

Кс. Яраслаў Грынашкевіч